

Groningen, 26 september 2024

Advies van de adviescommissie bezwaarschriften
aan het college van burgemeester en wethouders

Samenstelling van de commissie:

De heer 5.1.2e voorzitter

De heer 5.1.2e lid

Mevrouw 5.1.2e lid/secretaris

Bezwaarschriftnr.:

71633-2024

Indiener:

De heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e 5.1.2e

Mevrouw 5.1.2e 5.1.2e

De heer 5.1.2e 5.1.2e

De heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e 5.1.2e

Vergunninghouder:

De heer 5.1.2e

Onderwerp:

Bezwaar tegen de verleende omgevingsvergunning voor het vellen van een boom
(Spar op achtererf) op het adres 5.1.2e Groningen.

Datum van de hoorzitting:

20 augustus 2024

Advies van de commissie:

Het bezwaar ongegrond verklaren en het bestreden besluit, met overname van de motivering uit dit advies, in stand laten

Bijlagen:

Nadere vraag adviescommissie bezwaarschriften d.d. 28-08-2024

Antwoord college op nadere vraag adviescommissie bezwaarschriften d.d. 19-09-2024

1. Inleiding

De adviescommissie bezwaarschriften brengt hierbij advies uit over het bezwaarschrift van de heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e 5.1.2e, mevrouw 5.1.2e 5.1.2e de heer 5.1.2e 5.1.2e en de heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e (hierna: bezwaarden) van 5 maart 2024.

Het bezwaar is gericht tegen de omgevingsvergunning die het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) bij besluit van 24 januari 2024 heeft verleend aan de heer 5.1.2e (hierna: vergunninghouder), voor het vellen van een boom (Spar op achtererf) op het adres 5.1.2e (Groningen).

Het bezwaar voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten, die zijn genoemd in de artikelen 6:5, 6:9, 7:1 en 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De commissie kan daarom toekomen aan een inhoudelijke beoordeling van de bezwaren.

2. Feiten

Op 15 januari 2024 heeft vergunninghouder een aanvraag ingediend voor het vellen van een spar aan de 5.1.2e

Het college heeft de gevraagde vergunning op 24 januari 2024 verleend.

Bezwaarden hebben op 5 maart 2024 een verzoek tot voorlopige voorziening ingediend bij de rechtbank Noord-Nederland en ook een bezwaarschrift ingediend bij de gemeente Groningen.

Het verzoek om een voorlopige voorziening is bij de rechtbank behandeld op 3 april 2024.

Met partijen is ter zitting overeengekomen dat een nadere visuele inspectie van de boom zal plaatsvinden. De boom is daarom op 28 mei 2024 door de heer 5.1.2e van 5.1.2e 5.1.2e (hierna: 5.1.2e) beoordeeld. De vraag of er sprake is van een plakksel kan volgens hem niet met een stellig ja of nee worden beantwoord. Hij stelt wel, dat de verbinding tussen beide toppen niet optimaal is. Er is volgens hem weliswaar een kans dat een of beide toppen uitbreken, maar dat dit uitbreken zich daadwerkelijk zal voordoen is naar het oordeel van de heer 5.1.2e niet heel waarschijnlijk. Wel geeft hij aan dat als dit gebeurt, dit gevaar/letsel oplevert voor de omgeving en eventueel mensen (voor zover aanwezig op het moment van uitbreken).

De voorlopige voorzieningenrechter heeft geoordeeld dat het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd is. De belangen van vergunninghouder naar het oordeel van de voorlopige voorzieningenrechter niet op tegen het belang van verzoekers bij een zorgvuldig en goed gemotiveerd besluit. Nu de kap van de boom onomkeerbaar is en uit de beoordeling van 5.1.2e volgt dat de kans op uitbreken niet heel waarschijnlijk is, valt naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet in te zien, waarom de beslissing op het bezwaar van verzoekers, niet kan worden afgewacht. De voorlopige voorzieningenrechter heeft het verzoek tot voorlopige voorziening daarom toegewezen. Hij heeft het besluit van 24 januari 2024 daarom geschorst tot twee weken na de bekendmaking van de beslissing op bezwaar.

De behandeling van het bezwaarschrift is na de uitspraak van de voorzieningenrechter hervat.

De commissie heeft op 20 augustus 2024 een hoorzitting gehouden, ter voorbereiding van haar advies. De heer **5.1.2e** was hierbij aanwezig om de bezwaren toe te lichten. Hij werd hierbij bijgestaan door de heer **5.1.2e**. De overige bezwaarmakers waren niet bij de hoorzitting aanwezig. De zitting is daarnaast bijgewoond door vergunninghouder, vertegenwoordigd door de heer **5.1.2e** (Univé). Ook is de zitting namens het college bijgewoond door de heer **5.1.2e** mevrouw **5.1.2e** en de heer **5.1.2e**. Van de hoorzitting is bij wijze van verslag een geluidsopname gemaakt, die op verzoek aan partijen zal worden verstrekt.

3. De relevante regelgeving

Omgevingswet

Op 1 januari 2024 is de nieuwe Omgevingswet in werking getreden. Omdat vergunninghouder de vergunningaanvraag ná 1 januari 2024 heeft ingediend, is deze wet op de aanvraag van toepassing.

Algemene plaatselijke verordening Groningen 2021

Ingevolge artikel 4:9, eerste lid van de Algemene Plaatselijke Verordening Groningen 2021 (hierna: APVG 2021), gelezen in samenhang met artikel 22.8 van de Omgevingswet (hierna: Ow) is het verboden zonder vergunning van het bevoegd gezag een houtopstand te vellen of te doen vellen.

Het verbod van artikel 4:9 van de APVG 2021 geldt op basis van artikel 22.8 Ow als een verbod om zonder omgevingsvergunning een omgevingsplanactiviteit te verrichten als bedoeld in artikel 5 1, eerste lid onder a, Ow.

Ingevolge artikel 4:11 APVG 2021 verleent het bevoegd gezag in beginsel geen vergunningen anders dan na een zorgvuldige belangenafweging op basis van minimaal één van de criteria ‘waardering’, ‘overlast’, ‘kwaliteit’ en ‘dringende redenen’. De aanvrager dient duidelijk te maken waarom naar zijn mening de vergunning noodzakelijk is.

Op grond van het tweede lid van dit artikel stelt het college met betrekking tot de in het vorige lid genoemde criteria en de te maken afweging beleidsregels vast.

In de ‘**Beleidsregels APVG Behoud van groen: kap en herplant 2021**’ (hierna: de beleidsregels) geeft het college de voorwaarden waaronder een omgevingsvergunning *activiteit vellen van een houtopstand* verleend kan worden. Uitgangspunt is dat het college in beginsel geen vergunning verleent, anders dan na een zorgvuldige afweging van het belang van het behoud van de houtopstand en het belang van het verwijderen van de houtopstand. Het college toetst aan de criteria ‘waardering’, ‘overlast’, ‘kwaliteit’ en ‘dringende redenen’, die in de beleidsregels verder worden ingevuld.

4. Beoordeling van het bezwaar

De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of het besluit om de omgevingsvergunning te verlenen voor het vellen van de boom aan **5.1.2e** onder oplegging van een herplantplicht, terecht en op juiste gronden is genomen.

De commissie merkt op dat bij de beoordeling van de omgevingsvergunning een belangenafweging plaatsvindt en moet vinden, waarbij enerzijds wordt gekeken naar het belang om de boom te behouden en anderzijds wordt gekeken naar redenen om de boom te verwijderen.

De commissie wil inleidend opmerken, dat de voorzieningenrechter in zijn uitspraak van 29 mei 2024 heeft overwogen dat het college in de motivering van het bestreden besluit, (te) weinig inzicht heeft gegeven in welke belangen van vergunninghouder, van bezwaarde, en welke algemene belangen het college in zijn belangenafweging heeft betrokken en welk gewicht daaraan is toegekend. Zoals de voorzieningenrechter overweegt, kan een gebrekkige motivering in bezwaar hersteld worden. Omdat de voorzieningenrechter niet kon voorzien of een hernieuwde belangenafweging (in bezwaar) tot een ander besluit zal leiden, heeft de voorzieningenrechter een belangenafweging gemaakt ten aanzien van de vraag of het besluit geschorst moest worden. In dat kader stond de vraag centraal of de boom een (acuut) gevaarlijke situatie opleverde. Omdat **5.1.2e** heeft geconstateerd dat de kans op uitbreken niet heel waarschijnlijk is, heeft de voorlopige voorzieningenrechter de schorsing van het besluit toegewezen. Hij is (kort gezegd) van oordeel dat, als het uitbreken niet heel waarschijnlijk is, er genoeg tijd is om de beslissing op bezwaar af te wachten.

Het is daarom aan de commissie om de beoordelen of het college het besluit om de boom te kappen, (onder andere in bezwaar) voldoende gemotiveerd heeft en daarbij de geldende wet- en regelgeving in acht heeft genomen.

De commissie merkt op dat een situatie, zoals bedoeld in artikel 2, derde lid van de beleidsregels, niet van toepassing is, nu het niet gaat om een publiek toegankelijke plaats. De omgevingsvergunning kan daarom niet zonder volledige toetsing worden verleend, waardoor het college aan zijn belangenafweging ten minste één van de criteria 'waardering', 'overlast', 'kwaliteit' of 'dringende redenen' ten grondslag moet leggen.

Voordat de commissie overgaat tot het beoordelen van de door het college gemaakte belangenafweging, acht de commissie het van belang vast te stellen of de boom kwalificeert als (potentieel) monumentale houtopstand. Partijen zijn het namelijk niet eens over de kwalificatie van de boom: (potentieel) monumentaal, of juist niet.

Kwalificatie van de boom

Op grond van artikel 4:8, eerste lid, onder d, APVG 2021 is sprake van een monumentale houtopstand, als de houtopstand voldoet aan de hierna te noemen basisvoorwaarden en aan ten minste één van de specifieke voorwaarden. De basisvoorwaarden zijn dat de boom 50 jaar of ouder moet zijn en een redelijke conditie heeft, hetgeen inhoudt dat de boom nog minimaal 10 à 15 jaar te leven heeft. De specifieke voorwaarden zijn dat de boom onderdeel is van de ecologische infrastructuur, onderdeel is van een karakteristieke boom groep/laanbeplanting, onderdeel is van een zeldzame biotoop, bepalend is voor de omgeving of een herkenningspunt is.

Basisvoorwaarde. de leeftijd van de boom

Tussen partijen bestaat verschil van mening over de leeftijd van de boom. Het college heeft zich in het verweerschrift op het standpunt gesteld dat de boom geplant is in 1988. Uitgaande van een leeftijd voorafgaand van ca.5 jaar, zou de boom nu ca. 41 jaar zijn. Dit strookt volgens het college met de geschatte leeftijd op basis van diktegroei en de stamdiameter. De boom is op basis van deze gegevens niet monumentaal, omdat de minimumleeftijd van 50 jaar niet bereikt is.

Bezwaarden hebben aangevoerd dat de boom een vermoedelijke leeftijd heeft van rond de 80 à 100 jaar. De boom is volgens hen onder meer onderdeel van de ecologische infrastructuur en bepalend voor de omgeving. Daarmee kwalificeert de boom volgens bezwaarden als (potentieel) monumentale houtopstand. Voor zover de boom nog niet is geregistreerd in het daarvoor bestemde openbare register (in de zin van artikel 4:16 APVG 2021) hebben zij hierom verzocht.

Om aan de basisvoorwaarden te voldoen en de boom te kunnen kwalificeren als (potentieel) monumentale houtopstand, is de leeftijd van de boom van belang. De commissie constateert dat hierover in de deskundigenrapporten geen duidelijk standpunt is ingenomen. Slechts één deskundige (de heer **5.1.2e**) schrijft in zijn rapport dat de boom een leeftijd heeft van 51-60 jaar. Maar de commissie merkt op dat in het advies niet uitgelegd wordt hoe of op basis waarvan deze leeftijd is berekend.

De commissie heeft het college na de hoorzitting een nadere vraag gesteld ten aanzien van de leeftijd van de boom. Het college heeft deze vraag op 19 september 2024 beantwoordt. Gelet op de omvang en de leesbaarheid van dit advies, verwijst de commissie voor de nadere vraag en het antwoord op deze vraag, naar bijlage 1 en 2 van dit advies.

De commissie overweegt ten aanzien van de leeftijd van de boom, het volgende Het college is uitgegaan van een stamdiameter van 50 cm. Bezwaarde gaat aan van een stamdiameter van 56 cm. De commissie constateert dat ook de verschillende deskundigen, wisselende uitspraken doen over de stamdiameter, variërend van 45 centimeter tot 56 centimeter.

De commissie overweegt dat zij bij het beoordelen van het bezwaar, uit moet gaan van de gegevens die zij van partijen krijgt. In dit geval loopt de informatie die de commissie ontvangt, uiteen. De commissie wijst erop dat het rapport van Heidenrijk is opgesteld in opdracht van vergunninghouder. De bomencheck van de heer **5.1.2e** is, voor zover de commissie bekend, uitgevoerd in opdracht van bezwaarmaker. **5.1.2e** is echter in de voorlopige voorziening door beide partijen akkoord bevonden als onafhankelijke deskundige. De commissie is daarom van oordeel dat het college de stamdiameter zoals beoordeeld door **5.1.2e** (50 cm) in redelijkheid als uitgangspunt heeft kunnen nemen. Verder is naar het oordeel van de commissie met de luchtfoto's voldoende onderbouwd dat de boom nog niet aanwezig was op het moment dat de **5.1.2e** gebouwd werd. Hoewel aan de verklaring van de bewoner geen juridische betekenis toekomt, ziet ook de commissie geen reden om aan deze verklaring te twijfelen. Daarmee is naar het oordeel van de commissie voldoende onderbouwd dat de boom in 1990 is geplant. Dit betekent dat de boom in ieder geval 34 jaar oud is. De commissie merkt op dat de boom om een monumentale status te hebben, minstens 50 jaar oud moet zijn. Dit betekent dat de boom 16 jaar oud moet zijn geweest, toen deze geplant werd. De commissie acht dit niet aannemelijk. Omdat de boom daarmee niet voldoet aan de basisvoorwaarden van

artikel 4.8, eerste lid, onder d APVG 2021, is naar het oordeel van de commissie geen sprake van een monumentale boom.

De vraag resteert, of de boom kwalificeert als potentieel monumentale houtopstand, zoals genoemd in artikel 1 onder l van de beleidsregels. Daarvan sprake als de boom voldoet aan de hierna te noemen basisvoorwaarden en aan ten minste één van de hierna te noemen specifieke voorwaarden. De basisvoorwaarden zijn dat de boom tussen de 35 en 50 jaar oud moet zijn en voldoende conditie heeft; minimaal 10 à 15 jaar nog te leven. De specifieke voorwaarden zijn dat de boom onderdeel is van een ecologische infrastructuur, onderdeel is van een karakteristieke boom groep/laanbeplanting, onderdeel is van een zeldzame biotoop, zeldzaam is of een gedenkboom is, bepalend is voor de omgeving of een herkenningspunt is.

Ervan uitgaande dat de boom in ieder geval 34 jaar oud is, maar géén 16 jaar oud was toen deze geplant werd, voldoet de boom aan de basisvoorwaarde dat deze tussen de 35 en 50 jaar oud moet zijn. Daarnaast is gebleken dat de boom voldoende conditie heeft, het gebrek aan de boom betreft immers volgens het college het gevaar van het uitbreken van de takken. Daarnaast heeft het college in de beantwoording van de door de commissie gestelde vragen ook aangegeven dat de boom bepalend is voor de omgeving, omdat deze zichtbaar is vanuit meerdere percelen en zichtbaar is vanaf de openbare weg. De commissie overweegt daarom op basis van het voorgaande dat er sprake is van een potentieel monumentale houtopstand in de zin van artikel 1 onder l van de beleidsregels. De commissie leest artikel 2 lid 2 onder e van de beleidsregels zo, dat de kwalificatie als potentieel monumentale houtopstand een waardering is die kan bijdragen aan de conclusie dat de houtopstand behouden moet blijven.

De belangenafweging

De commissie overweegt dat het college aan zijn belangenafweging ten minste een van de criteria 'waardering', 'overlast', 'kwaliteit' of 'dringende redenen' ten grondslag moet leggen. Zoals ook overwogen door de voorlopige voorzieningenrechter, moeten de vier criteria genoemd in artikel 4:11 APVG 2021, in deze context zo worden begrepen dat zij mede de algemene belangen verwoorden die op zichzelf of in combinatie reden kunnen zijn om de kapvergunning al dan niet te verlenen. Artikel 4:11 APVG 2021 verlangt slechts dat ten minste één van de criteria in de belangenafweging wordt meegenomen. De bepaling beperkt verder op geen enkele manier de belangen die het college in zijn afweging meeneemt of dient mee te nemen. Dat geldt zowel voor de algemene belangen als voor de belangen van vergunninghouder en bezwaarden.

Het college heeft tijdens de hoorzitting toegelicht dat zij bomen erg belangrijk vindt, omdat deze een hele hoop zogenoemde 'ecosysteem diensten' leveren. Ze veroorzaken schaduw, reduceren hitte, produceren zuurstof etc. Het behoud van bomen is daarom ook van groot belang en dit is verwoord in het beleid van de gemeente. Het college heeft er echter op gewezen dat ook de aanvraag van een burger, serieus genomen en beoordeeld moet worden. Het college stelt zich op het standpunt dat de boom, hoewel deze een goede conditie heeft (de levensverwachting is goed), lijdt aan een boomtechnisch gebrek (plakoksel). Hierdoor is er volgens het college sprake van een verminderde 'kwaliteit'. Daarnaast is geconstateerd dat sprake is van opdruk van verharding door de wortels van de boom, hetgeen 'overlast' veroorzaakt. Het college heeft tijdens de hoorzitting op gewezen dat uit de verschillende deskundigenrapporten blijkt dat de twee toppen van de boom, niet optimaal zijn verbonden. In het rapport van **5.1.2e** staat, dat er

een kans bestaat op uitbreken, maar dat het niet waarschijnlijk is dat dit gebeurt. Het college wijst erop dat ‘niet waarschijnlijk’ betekent dat het niet uitgesloten is. Het college tilt hier zwaar aan. Het college heeft tijdens de hoorzitting toegelicht dat het hier zwaar aan tilt, omdat de boom in een stadstuin staat. Als de takken uitbreken, dan is de schade op het eigen perceel, maar ook op de omliggende percelen, volgens het college aanzienlijk. Het college heeft toegelicht dat je in een stadstuin niet de mogelijkheid hebt om de omgeving af te zetten en schade te voorkomen, dan wel te beperken. Dit in tegenstelling tot een bos of een groot park, waarbij je een gedeelte van het bos of park ontoegankelijk kan maken bij risico op gevaar of letsel. Het college is dan ook van oordeel dat een mogelijk gevaar van het uitbreken van de toppen, niet thuishoort in een stadstuin. Het college heeft in dit kader ook aangegeven dat, als de deskundigen hadden geoordeeld dat de kans op uitbreken uitgesloten was, dit de belangenafweging had beïnvloed. Daarnaast wijst het college erop dat 5.1.2e heeft geconstateerd dat er gaten nabij de vergroeiing aanwezig zijn, veroorzaakt door spechten. Het snoeien van de spar acht het college geen realistische oplossing, omdat de spar dan zijn piramidale vorm verliest en niet uitgesloten is dat, als je één top verwijdert, de andere top ook uitbreekt. Ook hecht het college waarde aan het feit dat in het deskundigenrapport is genoemd dat de boom, als deze blijft staan, nog overheersender wordt in deze stadstuin. Het verkleinen van het terras om de wortelopdruk op te lossen, vindt het college ook geen realistische oplossing, omdat het terras en de bruikbaarheid daarvan dan niet meer past bij het gebruik van de tuin. Het terras kan daarnaast niet uitgebreid worden in een andere richting, hetgeen tot gevolg heeft dat het terras verkleind moet worden.

Zoals ook door de voorlopige voorzieningenrechter is overwogen, gaat de commissie er bij de uitleg van het belang van de criteria van artikel 4:11 APVG 2021 voor de besluitvorming vanuit dat wanneer vergunninghouder een kapvergunning aanvraagt voor haar eigen boom, de belangen van vergunninghouder in beginsel in een dergelijke afweging zwaar moeten wegen, nu de boom immers het eigendom is van vergunninghouder en een eigenaar in beginsel gerechtigd is om met zijn eigendom te doen wat haar goeddunkt.¹ Die belangen zullen daarom in de belangenafweging in ieder geval een belangrijke rol moeten spelen. Het is vervolgens aan het college om te beoordelen hoe zwaar de algemene belangen die in deze een rol (kunnen) spelen in de besluitvorming moeten wegen. Slechts wanneer die belangen dusdanig zwaar zijn dat ze opwegen tegen de belangen van vergunninghouder, zal het college de kapvergunning kunnen weigeren.

De door bezwaarden vertegenwoordigde belangen zijn in het bezwaarschrift als volgt omschreven. Zij wijzen op de goede conditie van de boom, het feit dat deze bijdraagt aan de biodiversiteit in de wijk, dat de boom bijdraagt aan de klimaatbeheersing en zorgt voor een aanzienlijke verlaging van hittestress. Daarnaast wijzen zij op de CO₂-vastlegging van de boom, het risico op zonneverbranding van de buurboom en het verminderd privacy in de tuin van de heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e. Ook zijn zij van oordeel dat de boom in belangrijke mate bijdraagt aan de leefbaarheid van de omliggende percelen en woningen en dat de boom beeldbepalend is voor de omgeving en hiermee een hoge esthetische waarde heeft. Verder heeft de boom volgens bezwaarden een geluid dempend effect en ligt het kappen niet in lijn met het klimaatbeleid van de gemeente Groningen. Ook hebben zij erop gewezen dat zij bij het aanvragen van de omgevingsvergunning niet zijn meegenomen, niet zijn gehoord en ook niet zijn geïnformeerd. In een

¹ ECLI:NL:RBNNE:2024:2083, rechtsoverweging 7.1.3

aanvullende toelichting tijdens de hoorzitting wijzen zij ook op het ontbreken van een belangenafwegingsformulier.

De commissie merkt op dat het college niet bestrijdt dat de conditie van de boom goed is, echter constateert het college een boomtechnisch gebrek, hetgeen afdoet aan de kwaliteit van de boom. Daarnaast ontkent het college niet, dat de boom bijdraagt aan de biodiversiteit, klimaatbeheersing, het verlagen van hittestress, en CO₂- vastlegging van de boom en dat deze beeldbepalend is, het college is echter van oordeel dat het verwijderingsbelang van de spar – vanwege de gevaarstelling voor de omgeving- in dit geval zwaarder weegt dan het behoud van de boom ervan, op voorgaande gronden. Ten aanzien van het risico op zonverbranding van de buurtboom overweegt het college dat deze voldoende takken heeft om te voorkomen dat deze last zou kunnen krijgen van zonnebrand. Verder heeft een zilverspar een voldoende dikke bast om te voorkomen dat hij last krijgt van zonnebrand. Voor wat betreft de privacy heeft het college aangegeven dat de vermindering van de privacy tijdelijk is, omdat aan de vergunning een herplantplicht is verbonden. Daarnaast is het nu – door het takvrije stamdeel- mogelijk om onder de kroon door te krijgen. Het college ziet daarom niet in elke vermindering van de privacy door het vellen plaatsvindt. Verder heeft het college aangegeven dat groen en dus ook bomen weinig verminderen effect hebben op de reductie van decibels. Voor zover bezwaarden van oordeel zijn dat zij bij de aanvraag hadden moeten worden meegenomen, gehoord dan wel geïnformeerd, heeft het college overwogen dat dit niet vereist is.

De commissie constateert dat het college het verwijderingsbelang – in verband met de gevaarstelling- laat prevaleren boven het belang van het behouden van de boom en daarmee dus ook boven het belang van bezwaarden. In het kader van de gevaarstelling verbinden bezwaarden en het college andere conclusies aan de rapporten van **5.1.2e** Bezwaarden zijn van oordeel dat als het ‘niet heel waarschijnlijk’ is dat zich enig gevaar zal voordoen, de boom niet voor kap in aanmerking moet komen op de grond dat deze gevaar voor de omgeving oplevert. Het college is juist van oordeel dat het ‘niet heel waarschijnlijk’ is, maar dat er wel een kans bestaat dat de takken uitbreken. Gelet op de onmogelijkheid het gebied af te zetten, laat het college het verwijderingsbelang toch zwaarder wegen. Daarnaast heeft het college aangegeven dat gevaarstelling niet de enige reden is de boom te kappen, omdat er ook sprake is van overlast door de boomwortels.

De commissie overweegt ten aanzien van de belangenafweging het volgende. Het college heeft in de bezwaarprocedure inzichtelijk gemaakt waarom zij het verwijderingsbelang laat prevaleren en welke afwegingen daaraan ten grondslag liggen. Door in te gaan op de bezwaargronden, heeft het college daarnaast inzichtelijk gemaakt waarom zij de aangevoerde belangen van bezwaarden, niet heeft laten prevaleren. De commissie wijst erop dat het college bij het uitoefenen van haar bevoegdheid een zeer grote vrijheid toekomt en is op basis van het voorgaande van oordeel dat het college het bestreden besluit voldoende gemotiveerd heeft.

De commissie acht de afweging die het college maakt ten aanzien van de gevaarstelling, niet onredelijk. Alle rapporten spreken over een dubbele top, en sommige over een mogelijke plakoksel. De laatste deskundige, die door partijen gezamenlijk is aangewezen, spreekt over een dubbele top, een duidelijke naad tussen beide toppen en duidelijke verdikking onderaan de naad. Dit betekent volgens de deskundige dat de boom zich daar probeert te versterken en er dus sprake is van een niet optimale verbinding tussen beide toppen. **5.1.2e** geeft aan dat de takken niet snel in tegengestelde richting zullen

bewegen en er ook een aantal takken over en weer door elkaar heen groeien. 5.1.2e acht de kans op uitbreken daarom niet heel waarschijnlijk, maar sluit dit ook niet uit. Zoals 5.1.2e in het rapport aangeeft, is de vraag dan of er in geval van uitbreken een gevaar is voor de omgeving. Dit is het geval, omdat er materiële schade kan ontstaan aan de schuif van de achterburen en de schutting. Als zich tijdens het uitbreken mensen binnen valbereik bevinden, kan er daarnaast letsel ontstaan met eventueel overlijden tot gevolg.

De commissie begrijpt dat het college deze conclusie niet lichtzinnig opvat. De commissie wil in dit kader het volgende opmerken. De boom staat op een plaats, waarbij deze niet alleen schade en letsel voor vergunninghouder kan opleveren, maar ook voor anderen. Voor zover het belang van de eigenaar niet zwaarder weegt en dit van vergunninghouder verwacht kan worden, kan vergunninghouder hier rekening mee houden door zich eventueel niet in de directe omgeving van de boom te bevinden. Maar gevaar voor anderen, kan vergunninghouder niet voorkomen. Dit lag naar het oordeel van de commissie anders, als de boom op een groot erf stond waarbij deze niet werd omringd door buurpercelen of objecten. Niet alleen zijn mogelijke omstanders op leeftijd (bewoners van de 5.1.2e), maar ook spelen er kinderen in de achtertuin van bezwaarden. Van hen kan niet verwacht worden dat zij bedacht zijn op vallende takken. Daarnaast merkt de commissie op dat, indien bij het uitbreken van de takken letsel ontstaat, civielrechtelijke aansprakelijkheid voor de vergunninghouder, niet uitgesloten is. Van hen wordt als eigenaar van de boom immers verwacht dat zij er zorg voor dragen dat het risico op het afbreken van de takken, zo beperkt mogelijk blijft. De commissie acht het in dit kader van belang, dat wanneer een vergunninghouder een kapvergunning aanvraagt voor haar eigen boom, de belangen van vergunninghouder in beginsel in een dergelijke afweging zwaar moeten wegen, nu de boom immers het eigendom is van vergunninghouder en een eigenaar in beginsel gerechtigd is om met zijn eigendom te doen wat haar goedgevindt. Het belang van de eigenaar, mag in de belangenafweging daarom een belangrijke rol spelen. Ook de afweging van het college ten aanzien van de worteldruk acht de commissie niet onredelijk. Vergunninghouder kan een gedeelte van zijn terras nu immers niet gebruiken vanwege de wortels van de boom.

Belangenafwegingsformulier, betrokkenheid en privacy

De commissie acht het van belang op een aantal bezwaargronden nog kort in te gaan, zij doet dat in het navolgende.

Voor zover bezwaarden hebben aangevoerd dat zij niet betrokken zijn bij de vergunningaanvraag, wijst de commissie op het volgende. Artikel 4:10 APVG 2021 bepaalt dat een vergunning moet worden aangevraagd door, namens of met toestemming van de rechthebbende die gerechtigd is over de houtopstand te beschikken. De boom staat op het perceel van vergunninghouder, hij is daarom de rechthebbende die gerechtigd is over de houtopstand te beschikken. Het artikel, dan wel andere artikelen in de APVG 2021, de Algemene wet bestuursrecht of de beleidsregels vereisen niet dat de aanvrager van de vergunning omwonenden informeert.

De commissie merkt op dat het college omwonenden informeert, zodra een aanvraag is ingediend. Dit doet het college door een kennisgeving van de aanvraag te publiceren via officiële bekendmakingen.nl. Hiermee laat het college omwonenden weten dat er misschien iets veranderd is in de omgeving. Omwonenden kunnen dan (op tijd) reageren als zij het hier niet mee eens zijn.

Ten aanzien van het belangenafwegingsformulier geldt dat het college op grond artikel 2, achtste lid onder a en b van de beleidsregel, een belangenafwegingsformulier *kan* toepassen. Dit is dus een optie, en geen verplichting. Dat het college ervoor heeft gekozen dit niet te doen, kan dus geen reden zijn het bestreden besluit te herroepen.

Bezwaarden hebben ten slotte aangevoerd dat de privacy in de tuin van de heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e verminderd door de kap van de boom. Het college ziet dit anders en stelt dat er nu ook onder de kroon doorgekeken kan worden. De commissie overweegt gelet op de gelaagde vormgeving van de 5.1.2e, dat ook bewoners op de hoger gelegen woonlagen door de kap in de tuin van de heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e kunnen kijken. De commissie begrijpt dat de heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e dit niet wenselijk vinden. Echter, de commissie is het met het college eens dat dit van tijdelijke aard is en dat dit belang ten opzichte van de overige belangen niet dusdanig zwaar weegt dat de vergunning alsnog geweigerd moet worden.

Conclusie

Gezien het voorgaande is de commissie van oordeel dat het bestreden besluit voldoende is gemotiveerd en dat het college het verwijderingsbelang heeft kunnen laten prevaleren boven de belangen van bezwaarmakers. De door bezwaarden aangedragen belangen, wegens naar het oordeel van de commissie niet dusdanig zwaar, dat ze opwegen tegen de belangen van vergunninghouder. Het college heeft de bestreden vergunning daarom in redelijkheid kunnen verlenen.

5. Advies van de commissie

De commissie adviseert het college van burgemeester en wethouders om het bestreden besluit, met overneming van bovenstaande motivering, in stand te laten en het bezwaar van bezwaarden ongegrond te verklaren.

De adviescommissie bezwaarschriften,

De voorzitter,

5.1.2e

De secretaris,

5.1.2e

Pagina's zijn geweigerd

11 - 18

buiten verzoek